

ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ವೇದಿಕೆಗೆ ಬರಲು ಒಣಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಸಾಮಾಂಟಿಕವಾಗಿ ‘ಇ..’ ಎಂದು ಹವಣಧ್ವನಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ಸಹೋದರ ಜಾಜ್ರನ ಕೈಪಿಡಿದು ವೇದಿಕೆಯಿಡಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಾಮಾಂಟಿಕವಾಗಿ ಹವಣಧ್ವನಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ದೃಶ್ಯ ಜನರನ್ನು ಭಾವಕ್ಕೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಸುಂದರ ವಥುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಸಂತಸಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಿಳಿಯ ಗೌನ್ ಧರಿಸಿದೆ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾವುಗಳ ಮಾಲೆಯಿತ್ತು. ನಾನು ವೇದಿಕೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಚೆಚ್ಚೆಕ್ಕದ ರೇಖೆಯ ಮುಸುಕನ್ನು ಮಾಕೋರ್ ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಪದ್ಧತಿ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಮುಸುಕ್ಕು, ಅದು ಪದೇ ಪದೇ ಜಾರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಯ್ಯದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೀಡ್ ಗಲ್ಲೋ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಬಾಯ್ ಆ ಮುಸುಕು ನಮ್ಮ ತಲೆಗಳಿಂದ ಜಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ಪಾದರಿಗಳು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಮುಸುಕನ್ನು ಎಳೆದರು; ನಮ್ಮ ಸಮುಸ್ತದೇವಿಗಳು ಕೊನೆಗೊಂಡವ ಎಂಬುದು ಇದರ ಪ್ರತೀಕವಾಯಿತ್ತು.

ನಾವು ವೈಾಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವು. ಅಭಿನಂದನಗಳು, ಶುಭಕಾವನಗಳು ಮತ್ತು ಅಶೀವಾದಗಳು ಮಳಿಗೆದೆವು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾವುಗಳು ಮತ್ತು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದದ ತುಂಡುಗಳು ಸಹ ಮಳಿಗೆದೆವು. ರೇಚಲ್ ನನ್ನನ್ನು ಚಂಪಿಸಿದಳು. ಅವಳು ತುಂಬದ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಬಳಿತಾಗಿವುದು ಎಂದಳು. ನಾನು ಮತ್ತು ಮಾಕೋರ್ ಒಂಟಿಯ ಇನ್ನೊಂದರೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಒಂದು ಪಾರಂಪರಿಕ, ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ಶಿರಾಮ್ರದ್ ಆಕಾರದ ಕೇಳನ್ನು ಗಾಜಿನ ಆವರಣದಲ್ಲಿಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಗಾಜಿನ ಆವರಣವನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು. ಮುಂದಿನ ಪದ್ಧತಿ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು; ಒಂದು ವೇಳೆ ವರಮತ್ತು ವಥುಕೆಕ್ಕೊಂಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅವರ ಜೀವನ ಸದಾ ಸುಖವಾಗಿರುವುದು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಿಯಾಗಿರುವುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ನಾನು ಮತ್ತು ಮಾಕೋರ್ ಪರಸ್ಪರ ಚಂಪಿಸುವಾಗ ಕೇಕ್‌ಗೆ ತಾಗಬಾರದಂದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ತಾಗಿದೆ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಿಂದ ವಿಷಾದದ ಧ್ವನಿಗಳು ಬಂದವು. ಕೆಲವರು ನಮಗೆ, ಚಿರಿಸಬೇಕೆಳ್ಳ, ಇದೊಂದು ಪರಂಪರೆಯವು, ವಾಸುದೇಶಕೆಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಲು ಬಂಪುಸ್ತ್ರೆನೇ, ನನಗೇ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಬಳಿಯುದು ಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಕೋರ್ ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಪಾದರಿಯವರನ್ನು

ನೋಡಿದರು. ಪಾದರಿಗಳು, ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಸರಾವತ್ಸನೆ ಮಾಡಲಾಗದು ಎಂದರು. ಮಾಕೋರ್ ಪಾದರಿಗಳಿಗೆ ಎದುರುತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಸಿಟ್ಟಿನ ಮುಖವನ್ನು ನಾನು ಅವನನ್ನು, ‘ಮಾಕೋರ್, ಇಷ್ಟ ಮೂಢಣಂಬಿಕೆ ಬೇಡೆ ಎಂದ ತಡೆದೆ.

ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು, ‘ಮಾಕೋರ್ನ ಅಜ್ಞ ಪೋಲೆಂಡಿನವರಾಗಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ ವಥು ತಮೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯೇಯವರೊಂದಿಗೆ ನೃಸ್ಯಿಸುವ ಪರಂಪರೆಯಿಲ್ಲ’ ಎಂದರು. ಅಜ್ಞಿಯ ದೇಶದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೂ ಎಳೆದು ತರಲಾಯಿತು. ನನಗೆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದು ನಾಗಿಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

‘ನಂಗು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದು ತಂಬಾ ಇಷ್ಟ’ ಎಂದ ಪಾಲ್.

ನಾನು ಮೊದಲು ಮಾಕೋರ್ನ ತಂದೆ ಬಿನಾಡ್‌ರೊಂದಿಗೆ ನೃಸ್ಯಿಸಿದೆ, ನಂತರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಂತೆ ಅವನ ಮನೆಯವರೊಂದಿಗೆ ನೃಸ್ಯಿಸಿದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದರಾಯಿತು, ನಾನು ತುಂಬಾ ದಾಳಿದೆ. ನಾನು ಯುವತಿ ಅಧವಾ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ ವಥುವಾಗಿರಲ್ಲಿ, ಸಲ್ಲುಕ್ಕನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದು.

ಬೇಳ್ಣಿಗೆ ವಿವಾಹದ ಆಚರಣೆಗಳು ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದವು. ರಿಸ್ಪೆನ್ಸ್ ಇತ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ಕರಾಗಿ ಮನಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ರಾತ್ರಿಯ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಿದಲಿ ಹಾಗೊಯಲ್ಲಿ ಮಲಿಗೆದೆವು, ಆಗೇ ತಿಪ್ಪ ಬಡಿತದಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದ ಶಭವಾಯಿತು. ನಾನು ಗಾಬಿಗೋಂಡೆ. ಮಾಕೋರ್ ವಿದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದ; ಅವನ ಕೆಸ್ನೋ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು, ಹಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ಜನ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತೇ ಎಲ್ಲರೂ ಒಳಗೆ ಬಂದರು. ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಪದ್ಧತಿ ಉಳಿತ್ತು, ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಭೋಜನದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿರು. ನಾನು ಹಾಸಿಗೊಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಿಗ್ದೆ. ಮಾಕೋರ್ ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಬಂದ.

‘ಈಗ ಇವರಿಗೆನು ಬೇಕು?’ ದಾಳಿದ್ದ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

‘ಇವರಿಗೆ ವಿನಾದರೂ ತಿನ್ನಲು ಕೊಡು, ಆಗಲೇ ಇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದ ಮಾಕೋರ್.

‘ಮನೆಯಲ್ಲಂತೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಏನು ಕೊಡುವುದು?’

‘ನಾವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಕೂಲ್‌ ಮತ್ತು ವೈನ್-ಬಿರ್ಸ್ ಬಾಟಲಿಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು’ ಮಾಕೋರ್ ಹೇಳಿದ, ‘ನಾನು ಏನೇನು ಅಂತ ನೋಡಲಿ? ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ.’

‘ನುಮ್ಮನೇ ಕೇಕ್‌ ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣವುದು ನಾನು ಮೊದಲಿನದಲೂ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಿಮಗೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಭವ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು’ ನಾನು ಗುರುಗುಟ್ಟಿದೆ.

‘ಒಹ್, ವಿವಾಹದ ರಾತ್ರಿಯಿಂದಲೇ ಜಗಟ ಪೂರಂಭವಾಯ್ದು?’

‘ಹೌದು ಪಾಲ್, ಮದುವೆಯಾದ ರಾತ್ರಿಯಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಜಗಟ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು.’

ಕೆಸ್ನೋ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರರು ಕಿಟನ್ನಿನ ಅಲ್ಲಾರ್ನಿನದ ಖಾಲಿಗ್ಗೂ—ಪ್ಲೇಟ್‌ಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಚೆಮಕಾಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದು, ಅವಗಳನ್ನು ಬಿಡಿದು ಬಿಡಿ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದ್ವಾಯೆಂಬಂತೆ ರೇಚಲ್ ಮತ್ತು ಜಾಜ್ರ ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲಿಗಳ್ಳಾನೆಗ್ಗೆ ಹೊನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೊನ್ನಾ ಮಾಡಿ ಕರೆಸಿದೆ. ಅವರು ಬಂದು ಪರಿಸ್ಯಿತಿಯನ್ನು ಹದ್ದುಬಿಸ್ತಿಗೆ ತಂದರು. ಜಾಜ್ರ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ವೈನ್ ಬಾಟಲಿಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದು. ರೇಚಲ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ನಾನಿಗೆ ಅರಬ್ಜೀ ಕಾಫಿ ಮಾಡತ್ತೇನೇ, ಕೇರಳದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಾನ್‌ಕೆಕ್‌, ಅಪ್ಪಮ್ ಸುದುತ್ತೇನೇ ಎಂದಳು. ಇಡಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬಿದ್ದರು. ಅಂದು ರೇಚಲ್ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಗೆ ಕಾಫಿ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು, ಕಾವಲಿಯ ಮೇಲೆ, ಅಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ತೆಗಿನಿಂದಾದ ಪ್ರಾನ್‌ಕೆಕ್ ಸುದೆಕಾಯಿತು. ನಾನು ಮತ್ತು ಮಾಕೋರ್ ಇಬ್ಬರೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಶೈಕ್ಷಿಯಿಂದ ವೈನ್ ಕುಡಿದು, ಪ್ರಾನ್‌ಕೆಕ್ ಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹೊರಿಟ್‌ಪ್ರೋದರು.

ಅವರು ರೇಚಲ್ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ವೈಾಹಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಶುಭವನ್ನು ಕೋರಿದರು. ರೇಚಲ್ ಮತ್ತು ಜಾಜ್ರ ಸಹ ಹೊರಟುಹೊಂದರು. ನಾನು ಮತ್ತು ಮಾಕೋರ್ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಫಂ ಮರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು, ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೆಲ್ದುಹೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಕೋರ್ಗೆ ‘ಸ್ಫಾರ್’ ಮತ್ತು ‘ಧ್ರಾಂಕ್ ಯೂ’ ಎರಡೂ ಹೇಳಿದೆ. ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹೇಳಿದೆ, ‘ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನನ್ನೊಂದ ಬೆಸರವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾರಿ ಕ್ಷಾಟ್‌ಪ್ರಾಯಾಯಿ.’

ಮಾಕೋರ್ ಕತ್ತಲು ಹೋಗೊಯಲ್ಲಿ ಗಳ್ಯೆಯಾಗಿ ನಷ್ಟು, ನನ್ನ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿದೆ. ಅಯಾಸ, ಸಂಖೇದನೆಗಳು, ಮದ್ದದ ಅಮಲು... ನಿರ್ದಾರೇವಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ಮದಿಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾವು ಹೀಗೆಯೇ ನಿರ್ದಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯಾಂದು ವಿವಾಹದ ನಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ಪತಿಯ ಸರಾನೇಮ್ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ನ್ಯಾನ್ ಮಾಫ್ಫ್, ನ್ಯಾನ್ ಕೊಕ್ಕನ್, ನ್ಯಾನ್ ಹೈಸನ್ಸ್, ಮತ್ತೆ ನ್ಯಾನ್ ಮಾಫ್ಫ್, ಈಗ ನ್ಯಾನ್ ಲೆರಾಯ್. ಅದೆಮ್ಮೋ ಸರಾನೇಮ್‌ಗಳು ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಸ್ವಭಾವದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಬೇಕಿಯಿತು. ಪ್ರತಿಯಾಂದು ಸಂಬಂಧದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಹಾಗೂ ಓವ್ ಸೋಸೆಯಾಗಿ ಅತ್ಯೆ-ಮಾವನೆಂದಿಗೂ ಮಧುರ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸದಾ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ. ಪಾಲ್, ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಘಾನ್‌ಗೆ ಕರೆದುಹಾಕಿದೆ.

(ಸರ್ವೇಷ)